

[Boligministeren.]

ønsker afslås og altså på tidspunkter, hvor arealer har fået værdi som byggegrund, i det lange løb vil koste langt mere end den foreslåede engangsersättning; medmindre man vil afstå fra en opfyldelse af lovens formål.

Hertil kommer, at en samlet erstatningsoppgørelse vil bevirke, at den kommende vækst af de bymæssige bebyggelser vil kunne finde sted under planlægningsmæssigt gunstigere forudsætninger end hidtil, og at fredninger i medfør af naturfredningsloven vil blive overkommelige.

Hvis der gennemføres en ordning i overensstemmelse med forslaget til lov om by- og landzoner, vil den gældende byreguleringslov kunne ophæves. I en overgangsperiode, indtil kommunalreformen er endeligt gennemført, foreslås det imidlertid i lovforslagets §§ 19-21, at byudviklingsudvalgene opretholdes, og at der også skal kunne oprettes nye byudviklingsudvalg. Forslaget om en sådan overgangsordning har bl. a. sammenhæng med, at købstadkommunerne først fra 1. april 1970 indgår i de nye amtskommuner. Det forekommer værdifuldt, at man indtil da bevarer det fælleskommunale samarbejde mellem en købstad og de omliggende sognekommuner, som finder sted i byudviklingsudvalgene.

Endvidere vil man kunne ophæve hjemmelen i byplanlovens § 2, stk. 2, nr. 10, til ved bestemmelser i byplanvedtægt at friholde landområder for bymæssig bebyggelse. Også de gennemførte bestemmelser herom i byplanvedtægter må ophæves og afløses af bestemmelserne om landzoner i forslaget til lov om by- og landzoner. Det fremsatte forslag til lov om ændring i lov om byplaner indeholder hertil sigtende bestemmelser.

Endelig er det en følge af forslaget til lov om by- og landzoner, at der sker en ophævelse af de gældende bestemmelser i landsbyggeloens § 5 og § 20 om muligheden for amtsrådene til at nedlægge forbud mod udstykninger og bebyggelser af hensyn til en forsvarlig og hensigtsmæssig byudvikling. I forslaget til lov om ændring i bygge- lov for købstæderne og landet foreslås denne forbudshjemmel ophævet, og der foreslås en række deraf følgende konsekvensrettelser i andre af lovens bestemmelser.

Dette forslag til ændringer i landsbyggelo- ven indeholder tillige en ændret afgrænsning af landsbyggeloens særordning for byggeriet på det åbne land. Særordningen går som bekendt ud på, at jordbrugs- erhvervenes bygninger og det almindelige småhusbyggeri i områder, hvor amtsrådet er bygningsmyndighed, ikke er undergivet en del af byggelovgivningen, f. eks. krav om byggetilladelse og bygningsattest. Regeringen har anset det for rigtigst, at jord- brugserhvervenes bygninger i denne hen- seende afgrænses på samme måde som fore- slået i forslaget til lov om by- og landzoner, og at særordningen i landsbyggelo- ven i øvrigt udvides med nødvendige bygninger for udøvelsen af fiskerierhvervet. Det må være en fordel, at der fastlægges den samme afgrænsning af det byggeri, som ikke kræver tilladelse efter forslaget til loven om by- og landzoner, og det byggeri, hvortil der ikke kræves byggetilladelse efter landsbyggelo- ven.

Jeg tillader mig herved at anbefale de 3 lovforslag til tingets hurtige og velvillige behandling. Regeringen har den opfattelse, at lovforslagene løser af problemerne er i principiel overensstemmelse med, hvad de fleste partier i folketinget finder påkrævet. Regeringen lægger megen vægt på, at der nu gennemføres en reform af planlægnings- lovgivningen, men er naturligvis indstillet på, at der levnes den fornødne tid til en grundig udvalgsbehandling. Regeringen er også indstillet på at søge at imødekomme eventuelle ønsker om ændringer i lovforslagene i det omfang, sådanne ændringer er forenelige med lovforslagene principielle formål.

Socialministeren (Nathalie Lind): Herved tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om offentlig forsorg. (Ophævelse af regler om administrativ frihedsberøvelse, ophævelse af indtægtsgrænser for adgang til børnebidrag og udvidet adgang til hjælp til forsørgelse af børn i hjemmet).

I folketingssamlingen 1966-67 blev der gennemført en lov om børnetilskud og andre familiedydelser. Denne lov, der er stadfæstet den 3. juni 1967, skal træde i kraft samtidig med loven om kildeskat. Da loven blev gennemført, måtte man regne

[Socialministeren.]

med, at ikrafttrædelsesdatoen ville blive den 1. januar 1969. Ikrafttrædelsen er jo imidlertid udskudt til 1. januar 1970.

Jeg har derfor fundet det rimeligt at undersøge, om børnetilskudsloven eller dog enkelte af lovens bestemmelser kan træde i kraft før 1. januar 1970, og tidligere socialminister Bundvad har i et spørgsmål her i tinget for nogle måneder siden været inde på det samme. Jeg er kommet til det resultat, at de hensyn, der talte for, at man kædede ikrafttrædelsen af de to love sammen, er så stærke, at det er rimeligt at fastholde, at de træder i kraft samtidig. Da de bestemmelser, som børnetilskudsloven indeholder, i et vist omfang er taget fra andre love, er det imidlertid muligt ved at ændre bestemmelserne i disse love at nå til samme resultat, som hvis enkelte af børnetilskudslovens regler blev sat i kraft tidligere.

Det er på denne baggrund, jeg hermed foreslår, at indtægtsgrænsen for adgang til børnebidrag til enlige forsørgere efter forsorgsloven ophæves. Fra 1. april 1965 har der ikke været nogen indtægtsgrænse for en moders eller faders adgang til forskudsvis at få udbetalt det bidrag, som overvridheden fastsætter til et barns underhold. Derimod har der for de bidrag til enlige forsørgere, som ydes efter forsorgsloven og bæres af det offentlige, hidtil været en indtægtsgrænse. Denne grænse blev sat op fra 1. april i år som en første etape henimod ophævelsen af grænsen, og det foreslås nu, at denne ophævelse sker fra 1. april 1969.

At indtægtsgrænserne i forsorgsloven ophæves, får umiddelbart virkning for børnetillæggene til de sociale pensioner, idet de beregnes efter samme regler. Adgangen til at få børnetillæg til pensionen er dog begrænset på enkelte områder, og jeg vil derfor foreslå, at disse begrænsninger samtidig ophæves. Da forslag til ændring af pensionslovene for tiden behandles i folketinget, vil der blive stillet ændringsforslag med henblik på at gennemføre de nødvendige ændringer.

Forsorgsloven foreslås i øvrigt ændret på to andre områder. Således foreslås det, at reglerne om administrativ frihedsberøvelse over for personer, der forsømmer deres forsørgerpligter, ophæves. Reglerne anvendes

kun i meget ringe omfang, og ved at ophæve dem følges en indstilling fra et nordisk udvalg, der har arbejdet med spørgsmålet.

Endelig foreslås det, at den hjælp, der kan ydes til personer, som forsørger et handicappet barn i hjemmet, og som har særlige merudgifter ved forsørgelsen, fremtidig skal kunne ydes uden hensyn til trang. Bestemmelsen om hjælp til disse familier har været gældende siden 1. april 1967, idet man ved ydelsen af hjælpen har skønnet over, hvad familien selv skulle betale. Jeg mener, det er rimeligt, at denne hjælp til dækning af merudgifter bliver et tilbud til familierne uden hensyn til deres økonomiske forhold.

Om enkeltheder i lovforslaget skal jeg henvise til bemærkningerne til forslaget. For at kommunerne kan tilrettelægge anvisningerne af børnebidrag efter de nye regler, er det meget ønskeligt, at loven gennemføres i god tid forud for dens ikrafttræden. Jeg skal derfor anbefale lovforslaget til hurtig behandling i tinget.

Indenrigsministeren (Poul Sørensen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om erhvervsskattens afløsning i visse kommuner m. v.

Forslaget går ud på en 2-årig forlængelse dels af den i 1959 gennemførte afløsningsordning for erhvervsskatten i 9 byområder, dels af fikseringen af de økonomiske udligningstilsvær, der betales af Frederiksberg og Gentofte til Københavns kommune. De to ordninger, der siden 1959 er blevet forlænget fire gange, senest i 1967, har begge karakter af en erstatning til centralkommunen i forbindelse med ophævelse af kommunal erhvervsbeskatning af omegnskommunernes skatteydere. Erhvervsbeskatningen faldt bort i de 9 byområder i 1959, men var allerede i 1937 bortfaldet mellem København på den ene side og Frederiksberg og Gentofte på den anden. De i forbindelse med erhvervsskattens ophævelse i visse byområder i 1959 fastsatte tilsvær udgør årligt i alt godt 20 mill. kr., hvoraf ca. 15 mill. kr. betales København af dennes omegnskommuner.

Som følge af den stedfundne almindelige forøgelse af den kommunale personbeskatning har der fundet en ikke uvæsentlig for-